

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 25 de Febrer de 1928.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEG. J.N.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons taifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

A la senyoreta S. C.

Entre les senyoretetes de la nostra vila hi abunden les que mereixen el dictat de belles i que volem aplicals-hi sense por d'ésser tractats d'exagerats; i, entre aquestes, avui n'escollim una per a fer-ne el seu elogi, elogi per demés merescut, doncs que de les que anirán desfilant per aquestes planes, és, potser, la que ens plau més pel seu posat de modèstia.

No és ni bruna, ni rosa; aixís, doncs, no cal esforçar-se gaire per endevinar que té castany el cabell, d'un castany obscur i els porta molt ben tallats. No és, ni alta, ni baixa; té una estatura regular; ni massa prima, ni massa plena. La trobem fina, modesta, bufona, elegant, . . . i no ens cansaríem mai de contemplar-la, però lo que ens agrada més de la seva persona són els ulls; quins ulls, oh, Déu! Son castanys també i sembla que miren vagament i quan els fixa en algú i són descoberts, els desvia discretament. Són ulls que fan pensar en la Verge i quan podem contemplar-los hi uns moments ens sentim dominats pel desig de postrar-nos de genolls als seus peus implorant-li una mirada, una sola mirada que ens faci entreveure, com en somnis, les excelsituts de les regions celestials amb la morada dels àngels. Són ulls que fan pensar castament i semblen fets per emprar-los solsament en contemplacions divines,

Somriu ben rarament i sempre roman amb sa boqueta tancada, una boqueta petita com una maduixa bosquetana, que omplenaríem de petons per a fer-la

somriure i que ens ensenyés, aixís, el collaret de les seves dentetes diminutes.

Es joveneta i sol portar un vestit blanc amb el que ens apar un colomet que vol prendre volada i sols voldríem ésser la seva parella per ajudar-la a desplegar les ales, i junts, sempre junts, remontar-nos amunt amunt, per veure si les Verges també tenen els ulls com ella i miren vagament.

JOAN MIQUEL HISPEIRU

Marginal

El carrer Major

No sé si és, lector amic, que jo sigui un fanàtic en trobar formós tot quant a la meva volguda vila es refereix o qué, però si sé que el carrer Major, té, per a mi un encís i un poder d'atracció tan gran que si quan vinc de vacances em voleu trobar, a bon segur que haureu d'anar al carrer Major; doncs a tota hora hi soc, segur sempre de fruit i de colpir en breus instants tota la vida palamosina i llur intensitat.

Per mon article anterior ja et vareig presentar aquest carrer major en jorn festiu, els dies de mercat dominical; doncs bé, abans de deixar-lo reposar, la meva ploma vol tornar-lo a martiritzar amb un altre aspecte: el que, als meus ulls, pren a diari tan bon punt des de lo alt del campanar, greus i reposades, cauenles dotze campanedes del migdia.

Sempre ha estat un bon entreteniment lo que en diem, entre els amics, anar a esperar les dotze. Quan el diari arribava pel carril de les dotze, era gran la animació pue aixó donava al carrer esmentat, doncs amb el pretext de «llegir les titulars» al tornar de l'estació hom hi donava un parell de toms; però ara que la premsa arriba a les onze, una altra excusa s'es tinguda d'inventar: ara anem a veure «la gran desfílada» i com que aixó de contemplar les gentils damiselles és una cosa que plau sempre als joves —i als qui no ho són també— tan bon punt toquen les dotze, acudeixen al carrer Major, com mosques atretes per la mel, un bon estol de joves, que amb el pretext de prendre el sol, lo que fan és prendre «vistes»; i no té res d'estrany; quina munió de nenes xamoses que hi passa a la dita hora! Fábriques i tallers al igual que grans gávies obertes, tornen a la llum i a la llibertat a llurs ocellets, que fent gala de sa formosor, tornen a l'escalf del niu.

Faci el temps que faci, en aquesta hora hi ha al carrer Major, un grup típic; homogèni d'idees i heterogèni en quant a lo que podriem dir-ne «fácils». Si fa bo, podreu veure un grup de senyors; seguint, una noia molt maca que cura sempre de tenir neta i polida, (com ella) el troç d'acera del davant de llur botiga; un sastres i un confiter que prenen el sol llegint el diari; més avall no deixa de prendre el sol, també, alguna de les de «la tribuna de les sogres» de l'amic «Gonçal», i tot aixó junt amb uns quants ciclistes, un gos de cama curta i un de sec i llarg que barren el pas; algun aspirant a artista de cine que surt a exhibir-se, són els personatges clàssics del carrer Major; més amunt ja no ens sembla el mateix carrer, no obstant sentiríem no citar el «concili de barbers» i el grup de «lissiats del Palamós, S. C. que fan cúa a cal metge, tot entretenint llur espera amb el pas d'algun «ánec» o «tótilla» i mentrestant, com per acompanyar llur pas per davant del Royal, la pianola fa sentir les armonioses i mai prou conegudes notes de «Valencia»

CHARLES TON

El Ball Infantil del «C. El Port»

El primer dia de Carnaval va celebrar-se en la sala de ball del Casino El Port, l'anunciat ball infantil de disfrees que havia despertat gran entusiasme.

Molt abans de començar el ball ja la sala estava plena de gom a gom, i poc a poc anaven entrant els petits, ara un, ara un altra que eren acollits amb mostres de satisfacció, segons el gust i originalitat de

llurs habillaments.

Hi prengueren part els següents nens i nenes habillats segons s'esmenta:—Gibert Avinyó, adoba paraigues; Josep Lamarca i Antonia Lamarca, pagesos; Leonor Orcas, gitana rica; Albert Vila, defensor de la gloriosa Roma; Carmen Torres, pagesa; Ricard Torres pagesa; Montserrat Miró, gitana.

Dolors Roure, gitana; Montserrat Roure, neuler; Teresa Vergés, apatxe; Antonia Fornells, de Angel Guimerá; Ramon Carbó, pallasso; Juli Valls, pescador Paquita Vázquez, gitana; Pepeta Clará, holandesa; Andreu Vilá, holandés; Miquel Callol, baturro; Josepa Vití, gitana; Joaquim Vití, adoba paraigues.

Lluisa Plaja, bebé; Agustí Trorige, gitana; Esperança Ferriol, gitana; Mercé Catalá, pagesa; Joan Coll gitano; Alonso Royo, pierrot; Victoria Martinez, pagesa; Dolors Martinez, id.; Martí Marin, pallasso; Teresa Mont i Maria Casagran, xarleston; Joan Puig, gitano; Pepeta Lluís, húngara; Joaquim Lluís, baturro; Lluisa i Josep Claveguera, americans; Carmen Oller, gitana; Gaspar Jordi, baturro; Maria Riase, id.; Maria Xicoira, gitana i Joan Ericall, pagés.

Foren adjudicats els premis en la forma següent:

Primer: A les simpàtiques nenes, Teresa Mont i Maria Casagran, que feren les delícies dels espectadors, grans i xics, per la gracia i habilitat amb que ballaren el xarleston que hagueren de repetir diverses vegades, essent premiades en cada una d'elles amb llargs aplaudiments.

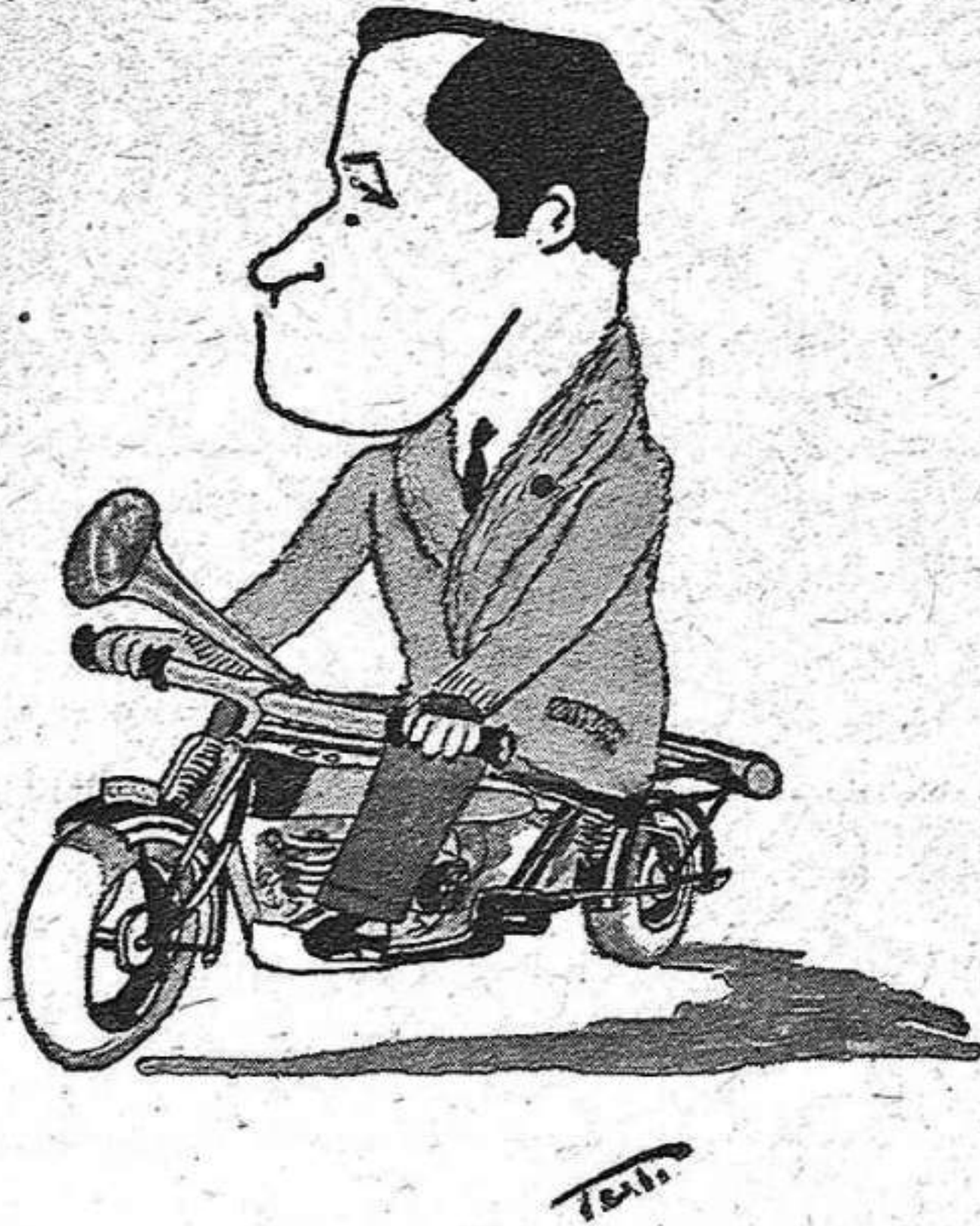
El segon premi fou concedit a la nena Antonia Fornells, molt ben caracteritzada d'Angel Guimerá.

El tercer l'obtingué el nen Gibert Avinyó, disfressat amb tota propietat d'adoba paraigues i altres premis foren concedits a Lluisa Plaja, Joaquim Viti, Paquita Clará, Andreu Vila Maria Xicoira, i Juli Valls.

Els demés petits disfressats també foren obsequiats amb juguets; en fi, fou una festa simpatiquíssima que va agradr i tothom i no podem acabar sense felicitar ben sincerament als organitzadors i Jurat qualificador, compost pels senyors Joan Foxá, Conrad Tauler, Joan B. Camós, Juli Camós i Nereu Tauler, per la justícia del seu fall que fou acullit amb general complaença.

R. C. P.

Aquest número ha estat passat per la censura governativa.

CARICATURES O RETRATS?

Proseguint en la tasca que ens hem emprés de donar a conèixer les personalitats de la nostra entitat esportiva, el Palamós, S. C., anarem a visitar al vis-president —qui actúa de president— de la mateixa, al seu despatx oficial del Club, i després de saludar-lo ens convidá a prendre seint, i, sempre amable, ens oferí una cigarreta especial de les de 4'40; (quatre paquets, quaranta céntims, volem dir) que acceptarem per no donar-li un desaire i sense assabentar-lo del motiu de la nostra visita per no escamar-lo, començarem per parlar-li de coses indiferents fins que ens aventurem a fer-li la primera pregunta aixís:

— I, quins són els projectes, no d'obres, sinó de fút-bol, per a la próxima temporada de primavera i istiu?

Home, veureu: no deveu pas ignorar el brillant paper que acaba de representar el nostre equip en el campionat provincial, i és propòsit meu i de la resta de la Directiva, sotmetre als jugadors a un seriós entrenament metòdic i intensiu que els habitui a resistir doncs jo entenc que un bon jugador ha de tenir la resistència suficient per a, si és necessari, jugar un partit al dematí i un altra a la tarda; és dir, fer-ne veritables atletes, i que comparats amb ells, els equips forans semblin fets de xacolata.

— ?
Si senyor (aixó de senyor, ho diu per ensabonar-nos) és probable que també tinguem entrenador d'istiu, que no vol pas dir d'estar per casa, si bé encara no hem acabat de posar-nos d'acord, doncs mentres uns voldrien contractar l'actual entrenador del Spar-

ta de Praga, altres en canvi prefereixen un ex-entrenador del M. O. K. S. de Constantinoble.

— ?
— Si, tenim ofertes de 4.000 entrenadors i ex-entrenadors dels equips més famosos del món i ja podreu comprendre que no és facil, donat el gran nombre d'aspirants a entrenador d'istiu, i és fa difícil esbrinar quin és el millor d'entre tots, i tenint en compte la dificultat aquesta i la divergència de la junta, en aquesta qüestió, és probable que per a decidir posem en pràctica un procediment d'invençió propia.

— !
Oh, gràcies; no val la pena. Es com l'ou de Colom; una cosa senzillíssima. Consisteix en posar dintre d'un cove i ben caragolades totes les lletres d'oferiment, es remenen bé, i un cop fet aixó s'en treu una, es posa desseguida foc a les altres, per evitar possibles penediments i resta admés el de la lletra separada.

— !
— Gracies! Gracies! Si, indiscutiblement! En el pròxim campionat serem els amos; aixó está fora de dubtes; cal, però, que ho deixin a la meva má, i amb unes quantes injeccions d'optimisme que jo els donaré, restaran inmutzats contra la possible perdua d'un sol partit; cal, però, vos repeteixo, que m'ho deixin a la meva má, no demano res més.

I per por de molestar-lo massa, l'hi allargarem la nostra i ens despedirem desitjant-li força encert en la seva gestió i prometent-li guardar el secret de les seves manifestacions. Encenerem una altra cigarreta que ens va allargar i traspasarem el llindar de la porta amb el ferm propòsit de guardar en el secret més absolut les interessantíssimes manifestacions que acabava de fer-nos l'ilustre vis-president del Palamós, S. C.

PIERRE DE ROCHENORE

Noticiari

Económic Cine:— Avui i demá projectará «El negro que tenía el alma blanca» per Raimond de Sarka i Conxita Piquer.

ESPECTACLES:— «Salon Carmen»—. Aui i demá prejectará: «Don Juan» segons l'immortal poema de Lord Byron; interpretada pel genial actor John Barrymore i Stelle Taylor.

Els balls celebrats els tres dies de Carnaval en el Casino "El Port" i "Centre R. Federal" resultaren plens a vessar i les boles de neu, paperets i serpentina no hi foren gens escalimades, motivant, aixó, un petit incident en el d'El Port, i del que en fou actor un foraster, qui es sentí molestat per que li descendentaren una miqueta el nus, impecable, de la seva corbata, oblidant aquell aforisme que diu: «qui no vulgui pols, que no vagi a l'era».

El dimecres a la tarda i seguint la costum d'anys anteriors també hi hagué ball en abdues societats i en en d'El Port, en comptes de paperets es tiraven altra mena de projectils: cigrons, moresc, faves, bes-cuits de festejar, garrofa, figures caramels, etc., etc.

Durant uns dies, hi hagué en el començament del passeig, una barraca en la que s'hi exhibia un os marí, pescat fa un any a les costes de Turquia; el seu pes era de prop de 300 kilos i la llargària de 2'80 metres.

Aprofitant l'esplendidesa del dia, el Dimecres de Cendra acudí una gran gentada a berenar a la platja de La Fosca.

Els dies de Carnaval es vegeren bastant concorregudes les cercaviles; no aixis les sardanes a plaça, ja que el jovent a perdut la costum d'assistir-hi.

En el Teatre Carmen, el darrer dia de Carnaval es donaren dugues representacions de la revista Roi-Roi obtenint un gros éxit i dos plens a vessar.

A un obrer qui treballava en l'extracció de pedra per a les obres del port, tingue la desgracia de que n'hi caigués una al peu dret, aixafant-li dos dits.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei acurat - Lloc de reunió dels aimants dels sports

TIP-EMPORIUM. PALAMÓS

CASA DE COMERÇ Baldomer Pellicer

Relotgeria - Optica - Venda i recomposició de tota mena d'ulleres - Graduació de la vista gratis.

Capells * Gorres * Camises * Corbates.

Iglèsia, 1

PALAMÓS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLÀNOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Moderna Escola de PIANO

Professor R. CASAS

Plan d'estudis de l'Acadèmia Granados de Barcelona.

Nova tècnica del pedal segons el malaguanyat mestre.

Confèrencies de teoria i història de la música.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"